

Sygnatura akt IV P 91/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Żary, dnia 31 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Żarach IV Wydział Pracy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Arkadiusz Pintal

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Oliwa

po rozpoznaniu w dniu 17-03-2016 r. w Żarach

sprawy z powództwa M. W.

przeciwko Zespołowi Szkół w G.

o odszkodowanie z tytułu niewydania w terminie świadectwa pracy lub wydania niewłaściwego świadectwa pracy

I. zasądza od pozwanego Zespołu Szkół w G. na rzecz powódki M. W. kwotę 9.000 (dziewięć tysięcy) złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 24 września 2014r. do dnia zapłaty, tytułem odszkodowania za niewydanie w terminie świadectwa pracy;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 900 (dziewięćset) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu – kosztów zastępstwa procesowego;

III. nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Żarach kwotę 450 (czteryście pięćdziesiąt) złotych tytułem nieuiszczonej opłaty od pozwu.

Sygn. akt IVP 91/15

UZASADNIENIE

Powódka M. W. wniosła o zasądzenie od Zespołu Szkół w G. kwoty 9.000 złotych z odsetkami ustawowymi od 24 września 2014r. do dnia zapłaty oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że była zatrudniona u pozwanego od 1 września 2011r. do 2 września 2013r. na podstawie umowy o pracę zawartej na podstawie aktu mianowania jako nauczyciel, W dniu 2 września 2013r. złożyła oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia w trybie art. 55 k.p. i pozwany miał obowiązek wydania powódce świadectwa pracy. Przed Sądem Pracy toczyło się postępowanie w zakresie m.in. wydania powódce świadectwa pracy. Sąd uwzględnił powództwo w tym zakresie i nakazał pozwanemu wydanie powódce świadectwa pracy za okres jej zatrudnienia do dnia 2 września 2013r. Powódka w dniu 23 września wezwała pozwanego do niezwłocznego wydania świadectwa pracy i podała, że złożyła ofertę do nowego pracodawcy, gdzie wymagane jest przedłożenie świadectwa pracy. Pomimo wezwania pozwany nie wydał powódce świadectwa pracy, a oferta powódki na stanowisko trenera komunikacji interpersonalnej została z tego powodu odrzucona. Powódka otrzymała świadectwo pracy dopiero przy piśmie pozwanego z 29.09.2014r., choć wyrok w zakresie I punktu, nakazującego wydanie świadectwa pracy nie był zaskarżony, a więc oczekiwanie na rozstrzygnięcie apelacji powódki było kolejną zwłoką pozwanego w wydaniu jej świadectwa pracy. Powódka przez cały czas była bez pracy, jednak każda z interesujących ją ofert wymagała okazania świadectwa pracy. Powódce zaproponowano wynagrodzenie w kwocie 6.000 złotych netto, a zatem na skutek niewydania świadectwa pracy poniosła szkodę i zgodnie z art. 99§1 wystąpiła do pozwanego o wypłatę, jednak bezskutecznie.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazał, że powódka nie przedstawiła żadnych dokumentów, które choćby uprawdopodobniły, iż spełniła ona wszystkie wymagania na aplikowane stanowisko, a jedyną przyczyną pozostawania powódki bez pracy było niewydanie świadectwa pracy w terminie. Nie wykazała zatem aby poniosła szkodę z powodu niewydania w terminie świadectwa pracy, ani związku przyczynowego pomiędzy niewydaniem świadectwa pracy a pozostawaniem przez nią bez pracy, a także nie uprawdopodobniła wysokości wynagrodzenia które otrzymywałaby na aplikowanym stanowisku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka była zatrudniona u pozwanego na podstawie mianowania od 1 września 2011r., na stanowisku nauczyciela, w pełnym wymiarze czasu pracy. W dniu 6.10.2000r. uzyskała stopień nauczyciela mianowanego;

/niesporne/

W dniu 2 września 2013r, powódka złożyła pozwanemu oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia „zgodnie z art. 55 Kodeksu pracy” jako przyczynę podając ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków wobec pracownika polegające na zaprzestaniu wypłacania wynagrodzenia od marca 2013r.

/niesporne , a nadto dowód: kopia oświadczenia – k. 23 akt sygn. IVP 186/13/

Pozwany nie wydał niezwłocznie powódce świadectwa pracy za okres zatrudnienia w związku z czym powódka w dniu 23 września 2013r. wezwała pozwanego do wydania świadectwa pracy, jednak bezskutecznie.

/dowód: zeznania powódki – k. 25v – 26 akt;

kopia pisma powódki – k. 5 akt/

We wrześniu 2013r. powódka podjęła rozmowy z (...) Sp. z o.o. we W. odnośnie jej zatrudnienia w charakterze doradcy. Powódka pozytywnie przeszła przez procedurę aplikacyjną i jedynym pozostałym do spełnienia warunkiem do jej zatrudnienia od dnia 1 października 2013r. było przedłożenie świadectwa pracy. Zgodnie z propozycją przyszłego pracodawcy powódka miała otrzymywać wynagrodzenie miesięczne w kwocie 6.500 złotych. Z uwagi na nieprzedstawienie w zakreślonym terminie świadectwa pracy, nie doszło do zawarcia umowy. Do 1 marca 2014r. powódka pozostawała bez zatrudnienia.

/dowód: zeznania powódki – k. 25v-26 akt;

pisma (...) Sp. z o.o. – k. 6, 22, 35-36 akt/

Wyrokiem z dnia 30 kwietnia 2014r. w sprawie IVP 186/13 Sąd Rejonowy w Żarach m. in. nakazał pozwanemu wydanie powódce świadectwa pracy za okres zatrudnienia. Wyrok w części nakazującej wydanie świadectwa pracy uprawomocnił się z dniem 21 maja 2014r. – wobec niewniesienia w tym zakresie apelacji. Pozwana wydała powódce świadectwo pracy w dniu 29 września 2014r.

/niesporne, a nadto: wyrok SR w Żarach z 30.04.2014r.- akta sygn. IVP183/13

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Niesporny był fakt zatrudniania powódki przez pozwanego i wydania jej świadectwa pracy za okres zatrudnienia we wrześniu 2014r. – rok po zakończeniu stosunku pracy między stronami.

Sporne było, czy pozwany był zobowiązany do wydania powódce świadectwa pracy w związku ze złożonym przez nią w dniu 2 września 2013r. oświadczeniem o rozwiązaniu umowy o pracę, a także czy powódka poniosła szkodę i jakiej wysokości w związku z niewydaniem przez pozwanego świadectwa pracy.

Sąd ustalając stan faktyczny oparł się na zeznaniach powódki i przedstawiciela pozwanego, dając im wiarę w całości z uwagi na brak podstaw do zakwestionowania ich prawdziwości oraz przedłożonych i pozyskanych w toku postępowania dokumentach, których prawdziwość i prawidłowość sporządzenia nie budziła wątpliwości i nie została zakwestionowana w toku postępowania.

Podstawą prawną rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie były przepisy art. 99 k.p. oraz art. 97§1 k.p.

Nie ulega wątpliwości, że powódka złożyła pozwanemu w dniu 2 września 2013r. oświadczenie o rozwiązaniu stosunku pracy i oświadczenie to, jak orzekł Sąd Rejonowy w Żarach w wyroku z dnia 30.04.2014r. w sprawie sygn. akt IVP 183/13 było skuteczne i spowodowało rozwiązanie stosunku pracy pomiędzy stronami. Jak podkreślił Sąd Rejonowy w Żarach w uzasadnieniu ww. wyroku Sąd Najwyższy wielokrotnie - m. in. w postanowieniu z 02.02.2010r. w sprawie sygn. akt II PK 318/09 wskazywał, że: „Każda jednostronna deklaracja pracodawcy o ustaniu stosunku pracy, dokonana nawet z naruszeniem prawa, prowadzi do ustania stosunku pracy w terminie wskazanym przez pracodawcę, bo wszelkie jego czynności, nawet bezprawne, zmierzające do rozwiązania stosunku pracy są skuteczne i mogą być podważone wyłącznie w drodze odpowiedniego powództwa przewidzianego Kodeksem pracy” i nie ulega wątpliwości, iż identycznie należy ocenić skuteczność deklaracji składanej w tym zakresie przez pracownika. Pozwany nie zakwestionował zasadności oświadczenia powódki - nie złożył w tym zakresie stosownego powództwa.

N. zatem od oceny pozwanego odnośnie formalnej zgodności działań pozwanej z przepisami prawa, w związku ze skutecznym rozwiązaniem przez powódkę stosunku pracy z dniem 2 września 2013r. zobowiązany był do wydania powódce świadectwa pracy za okres jej zatrudnienia u pozwanego.

Zgodnie bowiem z art. 97 § 1 k.p. znajdującym na mocy art. 91c ust. 1 Karty Nauczyciela - wobec braku odpowiednich przepisów w ww. ustawie - zastosowanie do nauczycieli, w związku z rozwiązaniem lub wygaśnięciem stosunku pracy pracodawca jest obowiązany niezwłocznie wydać pracownikowi świadectwo pracy (...). Tym samym nie ulega wątpliwości, iż pozwany miał obowiązek wydania powódce świadectwa pracy, w związku ze złożeniem przez nią w dniu 2 września 2013r. skutecznego choć wadliwego prawnie oświadczenia o rozwiązaniu stosunku pracy, czego nie uczynił. Z obowiązku niezwłocznego wydania powódce świadectwa pracy, nie zwalniały pozwanego ani wskazane wyżej wątpliwości, ani błędne porady, czy informacje udzielane przez podmioty trzecie.

Należy przy tym podkreślić, że pozwany nie wydał powódce świadectwa pracy przez okres ponad roku – do 29 września 2014r., pomimo zobowiązania wynikającego z prawomocnego w tej części wyroku Sądu Rejonowego w Żarach z 30 kwietnia 2014r.

Zgodnie z art. 99 § 1 i §2 k.p. pracownikowi przysługuje roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej przez pracodawcę wskutek niewydania w terminie lub wydania niewłaściwego świadectwa pracy. Odszkodowanie, o którym mowa w § 1, przysługuje w wysokości wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy z tego powodu, nie dłuższy jednak niż 6 tygodni (§2).

Nie ulega wątpliwości w świetle zeznań powódki oraz informacji przekazanej przez niedoszłego pracodawcę powódki - (...) Sp. z o.o. we W., że jedynie brak świadectwa pracy uniemożliwił powódce zawarcie z ww. podmiotem umowy o pracę od 1 października 2013r. z wynagrodzeniem miesięcznym w kwocie 6.500 złotych. W tym zakresie powódka w ocenie Sądu wykazała w sposób niebudzący wątpliwości zarówno związek przyczynowy pomiędzy nieprawidłowym działaniem pozwanego – niewydaniem świadectwa pracy, a poniesioną szkodą, jak i jej wysokość. Biorąc pod uwagę utracone przez powódkę wynagrodzenie, które miała otrzymywać miesięcznie w kwocie 6.500 złotych, jej roszczenie mieści się w maksymalnej wysokości określonej przepisem art. 99§2 k.p.

Wobec powyższego należało orzec, jak w punkcie pierwszym wyroku.

Odnosnie kosztów procesu w tym zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie art. 98§1i§3 k.p.c.. Zgodnie z art. 98 § 1i §3 k.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. Powódka wniosła o zasądzenie kosztów postępowania, wykazując jedynie poniesienie kosztów ustanowienia w sprawie pełnomocnika procesowego.

O nieuiszczonych kosztach sądowych, na które składała się opłata od pozwu orzeczono na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. nr 167, poz. 1398 ze zm.).

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować w rep. P;
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron;
3. Akta przedłożyć za 14 dni od doręczenia lub z apelacją